

Dit artikel is exclusief voor abonnees, maar we bieden het je gratis aan.

RECENSIE THEATER

Chemseks in een verlaten bungalow? Het beste theater van het jaar

19/04/2023 om 05:00 door Filip Tielens

Geniale vondst: de keuze om de performers contactlenzen te doen dragen, die hen – high van de drugs – altijd opengesperde ogen geven. Foto: Willem Popelier

In *The narcosexuals* voert theatermaker Dries Verhoeven zeven naakte mannen op die zich uitleven met seksueel druggebruik. Als toeschouwer ben je voyeur bij deze ongelofelijke orgie van geilheid, intimiteit en eenzaamheid.

THE NARCOSEXUALS

Dries Verhoeven

20-22 april in Anderlecht, tijdens het festival Trouble (laatste tickets)

★★★★★

Ik ben een absolute neukmachine, weet je. Een harde, gretige pompende neukmachine. Andere mensen gaan naar Disneyland, ik doe dit.

Ze hebben er zin in, de zeven aantrekkelijke jongemannen die hebben afgesproken in een afgelegen bungalow voor een avondje chemseks – seks met opzweepende drugs. Kennen doen ze elkaar allicht niet, maar via gespecialiseerde apps of mond-tot-mondreclame hebben ze elkaar gevonden in hun queeste naar geile kicks. Volledig naakt laten ze elkaar alle hoeken van het huis zien, van de vensterbank tot in bad. High door drugs als GHB, 3-MMC of cocaïne houden ze het uren vol, in een permanente staat van opwinding. Zo blijf je betrokken in een wereld vol verandering.

Ontdek het aanbod >

Foto: Willem Popelier

Voor u begint te hyperventileren: een stijve pik en (s)expliciete handelingen vallen nergens te bespeuren, en ook de drugs zijn nep. De performers zijn allen professionele acteurs. Dit is theater, geen porno.

Als toeschouwer wandel je rond het huis waarin de zeven elkaar de zevende hemel beloven. Je gluurt binnen als een voyeur, tot in het kleinste kamertje toe. Ondertussen hoor je via een hoofdtelefoon technobeats en Engelstalige zinnen over de - motieven achter hun avondje chemseks, die de mannen als een mantra simultaan afdreunen – de cursieve fragmenten in dit artikel zijn vertaalde tekstflarden.

Niet alles is schoon en opgeruimd, sommige dingen zijn nou eenmaal vies. Ik ben een trotse slet, kan ik dat zeggen?

Zes uur lang duurt de seksmarathon, waarbij de kerels zich gewillig laten begluren. Als toeschouwer krijg je een tijdslot voor een uur, maar je kunt blijven zolang je wil. De kans dat u dit doet, is reëel, want – mijn God! – wat is het fascinerend om hen bezig te zien en te horen.

Kapitalistisch Londen

Bedenker Dries Verhoeven (47) deinst niet terug voor thema's die de norm aftasten en de toeschouwer actief betrekken – denk aan het straffe *Phobiarama* (https://www.standaard.be/cnt/dmf20170614_02925536), een ritje op en langs onze diepste angsten. Voor *The narcosexuals*, een stuk uit 2022 dat nu voor het eerst in België te zien is, sprak de Nederlandse theatermaker met veertien Nederlandse en Duitse mannen die chemseksfeesten frequenteren. Door de kloof tussen wat je ziet – pompende lichamen in extase – en wat je hoort – eerlijke bespiegelingen over hun hobby – ontstaat een spanning, die razend interessant is om te volgen.

In zekere zin is het een manier om mijn eenzaamheid weg te neuken, maar het is ook verdomd bevrijdend.

De term chemseks deed vijftien jaar geleden zijn intrede in Londen, volgens Verhoeven niet toevallig de meest kapitalistische Europese stad, als uiting van het credo *work hard play hard*. 'In een tijd die veel mensen als competitief en individualistisch ervaren, valt het mij op dat het verlangen naar exces en verbinding groot is', vertelde Verhoeven in *De Volkskrant*.

Liever altijd en overal onbeperkte toegang tot onze journalistiek?

Lees nu voor € 4 per week.

Zo blijf je betrokken in een wereld vol verandering.

Ontdek het aanbod >

00:48

Ook bij ons zijn chemseks en seksfeesten in de mode, vooral in de homoscene. Verhoeven maakte er zelf ook 'grensverleggende ervaringen' mee, schreef hij in [een essay bij het stuk \(https://driesverhoeven.com/wp-content/uploads/2022/06/Essay-Aan-nabijheid-zo-een-verlangen.pdf\)](https://driesverhoeven.com/wp-content/uploads/2022/06/Essay-Aan-nabijheid-zo-een-verlangen.pdf). 'De seksuele speeltuin die ik aantrof op chemseksfeestjes was indrukwekkend. Ik trof jongens die met uitbundig plezier de erotische mogelijkheden van elkaars lichamen onderzochten en elkaar zorg en aandacht gaven.'

We geven elkaar wat speed in de kont, als iemand dat nodig heeft, of een kus. Vind je dat zorgelijk? Heb je liever dat ik yoga doe, is dat het?

Draaide de emancipatiestrijd van homo's vroeger vooral om zichtbaarheid, dan zoeken de beoefenaars van chemseks net opnieuw het verborgene op, om complexloos hun verlangens te beleven. Veel homomannen hebben volgens Verhoeven immers een 'dag- en nachtversie' van zichzelf ontwikkeld, zei hij in *Het Parool*. 'In onze opgepoetste samenleving waar viezigheid er niet meer mag zijn, voel ik de behoefte om ook die nachtversie te tonen. We zijn niet allemaal geassimileerde - modelhomo's.'

Liever altijd en overal onbeperkte toegang tot onze journalistiek?
Lees nu voor € 4 per week.

Zo blijf je betrokken in een wereld vol verandering.

Ontdek het aanbod >

Verhoeven hoopt dan ook dat je jezelf als kijker vragen gaat stellen ‘over andermans vrijheid en het bronstige beest dat je misschien zelf in je draagt’.

Als je me vraagt hoe ik me voel ... ik voel me ‘mellow’, denk ik. Het begint gezellig te worden. Een beetje misselijk, maar het is meer een vermoeden, alsof je in de achtbaan zit, je klimt die laatste meters omhoog. Oh my God, wat gaat er gebeuren?

Ambulance

Tegelijk is Verhoeven niet blind voor de schaduwzijde ervan. De mechanische, anonieme seks staat connectie met de ander vaak in de weg. Een overdosis drugs loert altijd om de hoek. Tijdens de voorstelling komt zelfs een ambulance langs die een van de jongens afvoert – een domper op de feestvreugde. Het fenomeen verheerlijken wil Verhoeven, die een vriend uit het leven zag stappen omdat hij niet meer zonder de roes van de drugs kon, allerminst.

Geniaal is zijn keuze om de performers contactlenzen te doen dragen, die hen – high van de drugs – altijd opengesperde ogen geven. Ze staren ook jou als publiek aan, maar tegelijk is hun blik hol. Het maakt hen tragische, onverzadigbare personages en wekt vervreemding op.

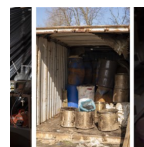
Maar toch kun je je blik niet van hen afwenden, zo fascinerend en doorleefd is de radicale inkijk die Verhoeven ons gunt in deze subcultuur. Wat ons betreft het beste theater van het jaar.

Lees ook

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230112_96445611)

⊕ ‘Nederlanders hebben de grondstof, de Mexicaantjes kunnen koken’ >

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230112_96445611)

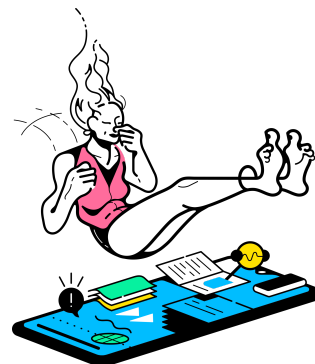

[\(\[https://www.standaard.be/cnt/dmf20230112_96445611\]\(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230112_96445611\)\)](https://www.standaard.be/cnt/dmf20230112_96445611)

Wist je dat je ook zonder abonnement elke maand 3 betalende plus-artikels kunt lezen?

Lees gratis > (https://www.standaard.be/proef-van-onze-journalistiek?utm_campaign=poreus&utm_source=standaard&utm_medium=softpaywall)

Vul je e-mailadres en wachtwoord in

Liever altijd en overal onbeperkte toegang tot onze journalistiek?

Lees nu voor € 4 per week.

Zo blijf je betrokken in een wereld vol verandering.

[Ontdek het aanbod >](#)